

DIE VII. NOVEMBRIS.
Septima die infra Octav.
Omnium Sanctorum.

In j. Nocturno, Lectiones
de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joannis
Chrysostomi.

Serm. de Martyribus, quod
aut imitandi sunt, aut
non laudandi, tom. 3.

Lectio iv.

QUI Sanctorum mé-
rita religioſa cari-
tate miratur, qui-
que iuſtorum glórias fre-
quenti laude colloquitur,
eorum mores sanctos at-
que iuſtitiam imitetur :
quoniam quem delectat
Sancti alicujus méritum,
delectare debet par circa
cultum Dei obſequium.
Quare aut imitari debet,
ſi laudat : aut laudare non
debet, ſi imitari detractat :
ut qui alium laudat, lau-
dabilem ſe reddat : et qui
Sanctorum mérita admi-
ratur, mirabilis ipſe vitæ
ſanctitate reddatur. Nam
ſi propterea juſtos fidelés-
que diligimus, quod in
ipſis juſtitiam fidemque
ſuſpicimus; poſſumus nos
quoque eſſe quod ſunt, ſi
faciamus ipſi quod faci-
ciunt.

R. Præcurſor Dómini ve-
nit, de quo ipſe teſtatur :
* Nullus major inter natos
mulierum Joanne Bapti-
ſta. **V.** Hic eſt Prophéta,
et plus quam Prophéta,
de quo Salvator ait. —
Nullus.

Lectio ii.

NEque enim difficile no-
bis eſt, quod ab ipſis
geritur, imitari, cum ſine
præcedenti exemplo ab
antiquis talia geſta con-
ſpicimus : ut non ipſi alió-
rum æmuli redderentur,
ſed æmulandæ virtutis
ſeipſos nobis præberent
exemplum : ut dum nos
ex ipſis, et ex nobis alii
proficiunt, ſic Chriſtus in
ſuis ſemper ſervis in Ec-
cléſia ſancta laudetur.
Unde ab origine mundi
innocens Abel occiditur,
Hnoch Deo placens trans-
fertur, juſtus Noe inveni-
tur, Abraham fidelis pro-
batur, Móyſes manuétus
dignoscitur, Jeſus caſtus,
David lenis, Elías accé-
ptus, Dániel ſanctus, tres
pueri victores redduntur.

R. Iſti ſunt qui viventes
in carne, plantaverunt Ec-
cléſiam ſanguine ſuo :
* Cálicem Dómini bibé-
runt, et amici Dei facti
ſunt. **V.** In omnem terram

exivit ſonus eorum, et in
fines orbis terræ verba eo-
rum. — Cálicem.

Lectio vij.

APóstoli diſcípuli Chri-
ſti, credentium ma-
giſtri habentur : e quibus
eruditi Confessores for-
tiſſimi pugnant, Mátyres
perfecti triumphant, et
chriſtiani ſemper exerci-
tus diabolum Deo armati
debellant. In iſtis ſemper
pares virtutes, diſſimiles
pugnæ, glorioſæ victoriæ.
Unde tu Chriſtiáne deli-
catus es miles, ſi putas te
poſſe ſine pugna vincere,
ſine certamine triumphá-
re. Exsere vires, fortiter
dímica, atrociter in prælio
iſto concerta. Conſidera
pactum, conditionem at-
tende, militiam noſce :
pactum quod ſpondiſti,
conditionem qua accēſi-
ſti, militiam cui nomen
dediſti.

R. Sancti mei. 551.

In III. Nocturno.

Lectio ſancti Evangélii
ſecundum Matthæum.

Lectio vij.

Cap. 5.

IN illo tempore : Videns
Jeſus turbas, aſcendit
in montem, et cum ſedi-
ſet, acceſſerunt ad eum
diſcípuli ejus. Et reliqua.

De Homilia ſancti Augu-
ſtini Epíſcopi.

Ex libro i. de Serm. Dñi
in monte, cap. 4.

IN primo gradu, ſic-
ut oportebat, poſi-
tum eſt regnum
cælorum, quod eſt perfe-
ctæ ſummæque ſapiéntiæ
animæ rationalis. Sic ita-
que dictum eſt : Beati
pauperes ſpiritu : quoniam
ipſorum eſt regnum cæló-
rum : tamquam diceretur :
Inítium ſapiéntiæ timor
Dómini. Mítibus heréditas
data eſt, tamquam teſta-
méntum patris cum pie-
tate quaerentibus. Beati
mites : quoniam ipſi here-
ditate poſſidébunt ter-
ram. Lugentibus conſolá-
tio, tamquam ſciéntibus
quid amiſerint, et quibus
mersi ſunt. Beati qui lu-
gent nunc : quoniam ipſi
conſolabuntur. Eſuriénti-
bus et ſitiéntibus ſaturi-
tas, tamquam refectio la-
borántibus, fortiterque
certántibus ad ſalutem.
Beati qui eſuriunt et ſi-
tiunt juſtitiam : quoniam
ipſi ſaturabuntur.

R. Sint lumbi veſtri præ-
cincti, et lucernæ ardentes
in manibus veſtris : * Et
vos ſimiles hominibus ex-
ſpectántibus dómimum

suum, quando revertatur a nuptiis. *℞.* Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. — Et vos.

Lectio viij.

Misericórdibus misericórdia, tamquam vero et óptimo consilio uténtibus, ut hoc eis exhibeatur a potentiore, quod invalidióribus ipsi éxhibent. Beáti misericódes : quóniam ipsórum miserébitur Deus. Mundis corde facultas est vidénde Deum, tamquam purum óculum ad intelligénda ætérna geréntibus. Beáti mundo corde : quóniam ipsi Deum vidébunt. Pacíficis Dei similitúdo est, tamquam perfécte sapiéntibus, formatisque ad imáginem Dei per regeneratióne renováti hóminis. Beáti pacífici : quóniam ipsi filii Dei vocabúntur. Et ista quidem in hac vita possunt compléri, sicut compléta esse in Apóstolis crédimus. Nam illa omnímota et in angélicam formam mutátio, quæ post hanc vitam promittitur, nullis verbis expóni potest.

℞. Média nocte clamor factus est : * Ecce spon-

sus venit, exíte óbviám ei. *℞.* Prudentes Virgines aptáte vestras lámpades. — Ecce. *Gloria.* Ecce.

Lectio ix.

Beáti ergo, qui persecutióne patiúntur propter justítiam : quóniam ipsórum est regnum cœlórum. Hæc octáva senténtia, quæ ad caput redit, perfectúmque hóminem declárat, significátur fortásse et circumcisióne octáva die in véteri Testaménto : et Dómini resurrectione post sabbatum, qui est útique octávus, idémque primus dies, et celebratióne octavárum feriárum, quas in regeneratióne novi hóminis celebrámus; et número ipso Pentecóstes : nam septenário número sépties multiplicáto, quo fiunt quadraginta novem, quasi octávus ádditur, ut quinquaginta compleántur. Et tamquam redeátur ad caput, quo die missus est Spíritus sanctus, eo in regnum cœlórum dúcimur, et hereditátem accípimus, et consolámur, et páscimur, et misericórdiam conséquimur, et mundámur, et pacificámur. Atque ita perfecti, omnes extrín-

secus illátas moléstias pro veritáte et justítia sustinémus. *Te Deum. 19.*

Ad Vesperas Officium fit duplex, et omnia dicuntur sicut in j. Vesp. Festi, 543. cum Commem. SS. Mart. Quatuor Coronatorum, Aña. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in ságuine Agni. *℞.* Exsultábunt.

Oratio.

Præsta quæsumus omnípotens Deus : ut qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessiόne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessiόne sentiámus. Per Dóminum.

DIE VIII. NOVEMBRIS.

In Octava

Omnium Sanctorum.

Duplex.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris, de mortalitáte.

*Lectio ib.**In fine.*

Considerándum est, fratres dilectíssimi, et idéntidem cogitándum, renuntiásse

nos mundo, et tamquam hóspites et peregrínos hic interim dégere. Amplectámur diem, qui assignat singulos domicílio suo, qui nos istinc eréptos, et láqueis sæcularibus exsolútos, paradíso restítuit, et regno cœlésti. Quis non péregre constitútus properáret in pátriam régredi? Quis non ad suos navigáre festínans, ventum próserum cupidius optáret, ut velóci ter caros licéret amplecti?

℞. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur: * Nullus major inter natos mulierum Joánnē Baptísta. *℞.* Hic est Prophéta, et plus quam Prophéta, de quo Salvátor ait. — Nullus.

Lectio v.

Patriam nostram paradísium computámus, paréntes Patriárchas habére jam cœpimus : quid non properámus et cúrrimus, ut pátriam nostram vidére, ut paréntes salutáre possímus? Magnus illic nos carórum número exspectat, paréntum, fratrum, filiórum frequens nos et copiósá turba desiderat, jam de sua immortalitáte secúra, et adhuc de nostra saluté sollicita.

Ad horum conspéctum et compléxum veníre, quanta et illis et nobis in comúnne lætítia est! Qualis illic cœléstium regnórum volúptas, sine timóre moriéndi, et cum æternitate vivéndi? quam summa et perpétua felicitas!

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiám ságuine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℞. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. — Cálicem.

Lectio vj.

Illic Apostolorum gloriósus chorus, illic Prophetarum exsultantium numerus, illic Mátyrum innumerábilis pópulus ob certáminis et passiónis victóriam coronátus. Triumphántes illic Vírgines, quæ concupiscéntiam carnis et córporis, continéntiæ róbre subegérunt. Remuneráti misericórdes, qui aliméntis et largitióibus páuperum, justítiæ ópera fecérunt, qui Domínica præcépta servántes, ad cœléstes thesáuros terréna patriómónia transtulérunt. Ad hos, fratres dilectíssimi,

ávida cupiditate propéremus, et cum his cito esse, ut cito ad Christum veníre contingat, optémus.

℟. Sancti mei. 551.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

In illo tempore : Videns Jesus turbas, ascendit in montem et cum sedisset, accessérunt ad eum discipuli ejus. Et reliqua. De Homíliá sancti Augustíni Epíscopi.

Ex libro 1. de Serm. Dñi in monte, cap. 5.

Beatí eritis, inquit, cum vobis maledicent, et persecúentur vos, et dicent omne malum advérsus vos mentiéntes, propter me : gaudéte, et exsultáte, quóniam merces vestra multa est in cœlis. Animadvértat quisquis delicias hujus sæculi, et facultates rerum temporálium quærit in nómine christiáno, intrínsecus esse beatitúdinem nostram, sicut de ánima ecclesiástica ore prophético dicitur : Omnis glória ejus filíæ Regis ab intus. Nam extrínsecus

maledicta, et persecutiónes, et detractiões promittúntur : de quibus tamen magna merces est in cœlis, quæ sentitur in corde patiéntium, eórum qui jam possunt dícere : Gloriámur in tribulatióibus : sciéntes, quod tribulatio patiéntiam operátur : patiéntia autem probatióem, probatio vero spem, spes autem non confúndit : quia caritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum sanctum, qui datus est nobis.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardéntes in máribus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dómimum suum, quando revertátur a núptiis. ℞. Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et vos.

Lectio viij.

Non enim ista perpétuum fructuosum est, sed ista pro Christi nómine non solum æquo ánimo, sed étiam cum exsultatióne toleráre. Nam multi hærétici nómine christiáno ánimas decipiéntes, multa tália patiúntur : sed ideo excludúntur ab

ista mercéde, quia non dictum est tantum : Beati qui persecutióem patiúntur : sed ádditum est, Propter justítiam. Ubi autem sana fides non est, non potest esse justítia : quia justus ex fide vivit. Neque schismátici áliquid sibi ex ista mercéde promittant : quia simíliter, ubi caritas non est, non potest esse justítia. Diléctio enim próximi malum non operátur : quam si habérent, non dilaniárent corpus Christi, quod est Ecclésia.

℟. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei. ℞. Prudentes Vírgines aptáte vestras lámpades. — Ecce. Glória Patri. Ecce. **Pro SS. Martyribus Quatuor Coronatis.**

Lectio ix.

Severus, Severiánus, Carpóphorus, et Victorínus, fratres, in persecutióne Diocletiani deórum cultum libere detestántes, plumbátis cæsi, in verbéribus vitam pro Christi nómine profuderunt. Quorum córpora cánibus objécta, cum ab illis intácta diu fuissent, sublata a Christiá-

nis, via Lavicána tertio ab Urbe lápide in arenária sepeliúntur prope sepulcrum sanctórum Mátyrum Cláudii, Nicóstrati, Symphoriáni, Castórii, et Simplícii : qui eódem imperatóre passi erant, quod, cum essent summi sculptóres, nullo modo addúci potúerant, ut idolórum státuas fácerent : et ad Solis simulácrum ducti ut illud veneraréntur, nunquam commissúros se dixerúnt, ut adorárent ópera mánuum hóminum. Quamóbrem in cárcerem conjécti, cum ibi multos dies in eódem propósito perstitíssent, primum scorpiónibus cæsi, deinde vivi plúmbeis lóculis inclúsi in flumen dejiciúntur. Exstat in Urbe ecclésia sub nómine sanctórum quátuor Coronatórum, quorum diu ignóta nómina, divínitus póstea patefácta sunt : ubi non solum illórum quátuor, sed étiam horum quinque Mátyrum córpora honorífice sepúlta sunt, et eórum festívitás sexto Idus Novémbris celebrátur.

Te Deum laudámus. 19.
In Laud. pro Commem.
simpl. Añã. Vestri capilli

capitis omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos. *℞. Lætámini.*

*Oratio ut supra. 575.
Vesperæ de sequenti.*

DIE IX. NOVEMBRIS.

**Dedicatio Archibasilicæ
SS. Salvatoris.**

Duplex majus.

*Omnia de Communi Dedicacionis Ecclesiæ [161]
præter sequentia.*

*Et fit Commem. Octavæ
omnium Sanctorum, Añã.*
O quam gloriósum est regnum, in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amicti stolis albis sequúntur Agnum quocúmque ierit.

*℞. Exsultábunt Sancti in glória. *℞. Lætábúntur in cubilibus suis.**

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári : quæsumus, ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicáti intercessóribus largiáris.

*Deinde S. Theodori Mart.
Añã. Iste sanctus pro lege
Dei sui certávit usque ad*

mortem, et a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram. *℞. Glória.*

Oratio.

DEus, qui nos beáti Theodóri Mátyris tui confessióne gloriósa circúmdas, et prótegis : præsta nobis, et ejus imitatióne proficere, et oratióne fulciri. Per Dñum.

In I. Nocturno.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. xxj. c

QUENIAM VENIT unus de septem Angelis habéntibus phíalas plenas septem plagis novíssimis, et locútus est mecum, dicens : Veni, et osténdam tibi sponsam, uxórem Agni. Et sústulit me in spirítu in montem magnum et altum, et osténdit mihi civitátem sanctam Jerúsalem descendéntem de cœlo a Deo, habéntem claritátem Dei : et lumen ejus simile lápidi pretiósio tamquam lápidi iáspidis, sicut crystallum.

*℞. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem : * Et in ore eórum *℞. Fundáta est domus Dó-**

mini supra vérticem móntium, et vénient ad eam omnes Gentes. — Et.

Lectio ij.

QUENIAM HABÉBAT murum magnum et altum, habéntem portas duódecim, et in portis Angelos duódecim, et nómina inscripta, quæ sunt nómina duódecim tribuum filiórum Israel. Ab Oriénte portæ tres : et ab Aquilóne portæ tres : et ab Austro portæ tres : et ab Occásu portæ tres. Et murus civitátis habens fundaménta duódecim, et in ipsis duódecim nómina duódecim Apostolórum Agni. Et qui loquebátur mecum, habébat mensúram arundíneam áuream, ut metirétur civitátem, et portas ejus, et murum.

*℞. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles : * Et vénient ad eam omnes Gentes, et dicent, Glória tibi Dómine. *℞. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manipulos suos. — Et vénient.**

Lectio iij.

QUENIAM CIVITAS in quadropósita est, et longitúdo ejus tanta est quanta

et latitúdo : et mensus est civitátem de arúndine áurea per stádia duódecim millia : et longitúdo, et altitúdo, et latitúdo ejus æquália sunt. Et mensus est murum ejus centum quadraginta quátuor cubitórum, mensúra hóminis, quæ est Angeli. Et erat structúra muri ejus ex lápide iáspide : ipsa vero civitas aurum mundum símile vitro mundo.

R. Bénedic Dñe. [166]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Litus, quos in consecrandis ecclésiis et altáribus Romána servat Ecclésia, beátus Silvéster Papa primus instituit. Nam etsi jam ab Apostolorum témpore loca fuérunt Deo dicáta, quæ a quibúsdam oratória, ab áliis ecclésiæ dicebantur, ubi colléctæ fiébant per unam sábbati, et christiánus pópulus oráre, Dei verbum audíre, et Eucharístiam súmerere sólitus erat : non tamen illa ádeo solémni ritu consecrabántur, nec in eis adhuc intítulum eréctum erat altáre, quod chrísmate delibútum, Dómini nostri Jesu Christi, qui altáre,

hóstia, et sacérdos noster est, figúram exprimeret.

R. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. *V.* Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Dimítte.

Lectio v.

SED ubi Constantinus imperátor per baptísmi sacraméntum sanitátem salutémque consecútus est, tum primum lege ab eo lata concessum est toto orbe terrárum, Christiáni ut ecclésiás ædificárent : quos ille non solum edicto, sed étiam exémplo ad sacram ædificatióem est cohortátus. Nam et in suo Lateranénsi palátio ecclésiám Salvatóri dedicávit, et ei continéntem basilicam nómine sancti Joánnis Baptístæ cóndidit, eo loco, quo ipse baptizátus a sancto Silvéstro, ab infidelitátis lepra mundátus est : quam idem Póntifex consecrávit quinto Idus Novémbris : cuius consecratióem memóriá celebrátur hodiérno die, quo primum Romæ

públice ecclésia consecráta est, et imágo Salvatóris in pariete depícta pópulo Románo apparuit.

R. O quam metuéndus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli. *V.* Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. — Vere.

Lectio vj.

Quod si beátus Silvéster póstea in consecratióne altáris princípis Apostolorum decrevit, ut deinceps nisi ex lápide altária non ædificárentur : tamen basilicæ Lateranénsis altáre fuit e ligno eréctum : quod mirum non est. Nam cum a sancto Petro usque ad Silvéstrum, propter persecutiónes, Póntifices certo loco consistere non possent : quocúmque eos necessitas compulisset, sive in cryptas, sive in cœmetéria, sive in ædes piórum, super illo altári lígneo ad arcæ similitúdinem concávo, sacra faciébant. Quo altári sanctus Silvéster, réddita Ecclésiæ pace, honóris causa princípis Apostolorum, qui in illo sacrificásse dicitur, et reliquórum Pon-

tíficum, qui usque ad id tempus ad mystéria conficiénda eo usi fuérant, in Lateranénsi prima Ecclésia collocáto, sancívit, ne quisquam in eo, præter Romanum Póntificem, Missam deinceps celebráret. Eámdem ecclésiám incendiis, vastatióibus, terræ insuper mótibus disjéctam, eversámque, ac sédula summórum Pontíficum cura reparátam, nova póstmodum molitióne restitútam, Benedictus decimus tértius Póntifex máximus órdis Prædicatórum, die vigésima octáva Aprílis anni millésimi septingentésimi vigésimi sexti, ritu solémni consecrávit, ejúsque celebritátis memóriam hac die recoléndam stáuit. Quod autem Pius nonus perficiéndum censúerat, Leo decimus tértius, cellam máximam, vetustáte fatiscéntem, ingénti molitióne producéndam laxandámque curávit, vetus musivum, multis jam ántea pártibus instaurátum, ad antiquum exémpplar restitui et in novam ábsidem, ópere cultúque magnífico, exornátam transférrí, aulam transversam laqueári

et contignatione refectis expoltri jussit, anno milésimo octingentesimo octuagesimo quarto, Sacrarío, æde canonicorum perpetuæ ad Baptistérium constantianum porticu adjectis.

℞. Mane surgens. [170]

In iij. Nocturno, Homil. Zachæus statúra. de Comuni. [173]

Pro S. Theodoro Martyre.

LECTIO IX.

AHeodórus, miles christiánus, Maximiano imperatore, quod idolórum fanum incendisset, comprehensus, cum a præfecto legionis pœna ei remitteretur, si pœnitens facti christiánam fidem exsecraretur, constanter in fidei confessione perseverans, missus est in cárcerem: ubi úngulis excarnificatus, dum costæ nudarentur, lætus canebat: Benedicam Dóminum in omni témpore. Quare in ardéntem rogum injectus, in oratione et divinis láudibus animam Christo reddidit, quinto Idus Novémbris: cujus corpus Eusébia matróna, síndone involutum sepelevit in suo prædio.

Te Deum laudamus. 19.

In Laud. fit Commem. simplicis, Aña. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custodit eam.

℞. Justus ut palma.

In ij. Vesp. fit Commem. sequentis etc. ut infra.

DIE X. NOVEMBRIS.

S. Andreæ Avellini Confessoris. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [97] præter seq.

Aña. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. ℞. Amávit eum.

Oratio.

DEus, qui in corde beati Andréæ Confessoris tui, per árduum quotidie in virtútibus proficiéndi votum, admirábiles ad te ascensionés disposuisti: concéde nobis ipsius méritis et intercessióne, ita ejúsdem grátiae participes fieri, ut perfectióra semper exsequétes, ad glóriæ tuæ fastigium feliciter perducámur. Per Dóminum.

Et fit Commem. SS. Tryphonis et soc. Martyrum, Aña. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia

regni, et laverunt stolas suas in ságuine Agni.

℞. Lætámini in Dómino.

Oratio.

FAC nos, quæsumus Dómine, sanctorum Mátyrum tuorum Tryphonis, Respicii, et Nymphæ semper festa sectári: quorum suffrágiis protectionis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

LECTIO IB.

ANdréas Avellinus, dictus ántea Lancellóttus, apud Castrum Novum Lucániæ pagum natus, inter ipsa infántiæ primórdia futúra sanctitátis non obscura præbuit indícia. Adoléscentens ad litteras addiscéndas patérna e domo egréssus, lúbicam illius ætátis sémitam inter bonarum artium stúdia ita perégit, ut sapiéntiæ inítium, quod est timor Dómini, ob óculos potíssimum habére nunquam prætermiserit. Cum egrégia proinde forma exímium castitátis stúdiu conjúnxit, quo impudicas sæpe mulierum insídias elúsit: in térdum étiam apértam

vim propulsávit. Clericali militiæ jam pridem ascriptus, Neápolim se cóntulit, ut legálibus disciplinis vacáret: ibique juris prudéntiæ láuream adéptus, atque intérea ad sacerdotálem dignitátem evéctus, causarum patrocinia in foro dumtaxat ecclesiástico, proque privátis quibúsdam persónis, juxta sacrórum cánonum sanctionés ágere cœpit. Verum cum aliquándo inter causam agéndam leve ei mendácium excidisset, mox vero fortúita sacrarum Scripturarum lectióne in illa verba incidisset: Os, quod mentitur, occidit animam; tanto ejus culpæ dolóre ac pœniténtia corréptus est, ut statim ab ejúsmodi vitæ institúto sibi recedéndum esse dúxerit. Itaque abdicátis forénsibus curis, se totum divíno cúltoi sacrisque ministériis mancipávit: cumque ecclesiásticæ virtútis exémpis emineret, sanctimoniálium regímíni a tunc existénte Archiepiscopo Neapolitano præfécus fuit. Quo in múnere cum pravórum hóminum ódia subiisset, primo quidem intentátæ sibi necis

periculum declinavit, mox vero per sicarium tribus in facie acceptis vulneribus, injuriæ atrocitatem æquo animo pertulit. Tunc perfectioris vitæ desiderio flagrans, ut inter clericos Regulares ascriberetur, suppliciter postulavit: votique compos factus, ob ingentem, quo aestuabat, crucis amorem, ut sibi Andree nomen imponeretur, precibus impetravit.

✠. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ✠. Justum duxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

Arcioris itaque vitæ curriculum alacristudio ingressus, in eas maxime virtutis exercitationes incubuit, ad quas sese arduis etiam emissis votis obstrinxit, altero scilicet suæ ipsius voluntati jûgiter obsistendi, altero vero in via christiænæ perfectionis semper ulterius progrediendi. Regularis disciplinæ cultor assiduus et in ea promovenda, cum aliis præeset, studiosissi-

mus fuit. Quidquid ab instituti sui officii et regulæ præscripto supererat temporis, orationi et animarum salutî tribuebat. In confessionibus excipiendis mira ejus pietas et prudentia enituit: vicos et oppida Neapoli finitima evangelicis ministeriis magno cum animarum lucro frequens lustrabat. Quam ardentem erga proximos sancti viri caritatem signis etiam Dominus illustravit. Cum enim intempesta nocte ab audita ægri confessione domum rediret, ac pluviam ventorumque vis prælucentem facem exstinxisset, non solum ipse cum sociis inter effusissimos imbres nihil madefactus est; verum etiam inusitato splendore e suo corpore mirabiliter emicante, sociis inter densissimas tenebras iter monstravit. Abstinentia et patientia, nec non abjectione atque odio sui summopere præstitit. Necem fratris filio illatam imperturbato animo tulit, ac suos ab omni ulciscendi cupiditate compescuit; imo etiam pro interfecto-ribus opem et misericordiam judicum imploravit.

✠. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. ✠. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. — Et.

Lectio vj.

Pluribus in locis clericorum Regularium ordinem propagavit, eorumque domicilia Mediolani et Placentiæ instituit. Illius operam sanctus Carolus Borromæus, et Paulus de Arétio clericus Regularis, Cardinales, quibus erat acceptissimus, in pastoralis muneris curis adhibuerunt. Deiparam Virginem singulari amore et cultu prosequeretur. Angelorum colloquio perfrui meruit, quos, cum divinas laudes persolveret, e regione concinentes se audisse testatus est. Denique post herolica virtutum exempla, prophetiæ quoque dono illustris, quo et secreta cordium, et absentia, et futura prospexit, annis gravis, et laboribus fractus, ad aram celebraturus in verbis illis tertio repetitis: Introibo ad altare Dei, repentino apoplexiæ morbo correptus est; mox sacramentis rite

munitus, placidissime inter suos animam efflavit. Ejus corpus Neapoli in ecclesia sancti Pauli ad hæc usque tempora eo frequentissimo populi concursu colitur, quo fuit elatum. Illum denique insignibus in vita et post mortem miraculis clarum Clemens undecimus Pontifex maximus solenni ritu Sanctorum catalogo ascripsit.

✠. Iste homo. [105]

In iij. Nocturno, Homil. Sancti Evangelii, fratres. de Communi. [108] Pro SS. Mart. Tryphone, Respcio, et Nympha.

Lectio ij.

Tryphon, Decio imperatore, cum Jesu Christi fidem prædicans, omnes ad ejus cultum perducere conaretur, a Decii satellitibus comprehensus, primum equuleo torquetur, et ungulis ferreis excarnificatur: deinde sublimibus pedibus candentibus clavibus confixus, fustibus caeditur, et admotis facibus ardentibus aduritur. Quæ cum omnia fortiter ferentem vidisset Respcius tribunus, ad Christi Domini fidem conversus, sta-